

PRIM MINISTRU

Biroul permanent al Senatului

L. 474, 11 IX 2023

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție și în temeiul art. 25 lit. (b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.57/2019 privind Codul Administrativ, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr.135/2010 privind Codul de procedură penală*, inițiată de doamna deputat USR Oana Murariu (Bp. 371/2023).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare *modificarea și completarea Legii nr.135/2010 privind Codul de procedură penală, cu modificările și completările ulterioare*, în scopul îmbunătățirii reglementarilor referitoare la măsurile asigurătorii prin consacrarea dreptului de a contesta soluția organului judiciar prin care a fost respinsă cererea părții civile de instituire a măsurii asigurătorii, precum și prin reconfigurarea procedurii de dispunere asupra măsurilor asigurătorii în cadrul procesului penal.

Potrivit *Expunerii de motive*, "Luarea unei măsuri asigurătorii are ca scop prevenirea cazurilor în care persoana cercetată penal ar putea ascunde, distruge, înstrăina sau sustrage bunurile sale, îngreunând sau făcând ca imposibil, în acest mod, repararea prejudiciului statului și a victimelor infracțiunii, constituite ca părți civile, respectiv dispunerea confiscării speciale, a confiscării extinse ori garantarea executării pedepsei amenzii. Posibilitatea luării unei astfel de măsuri în procesul penal este, astfel, importantă pentru realizarea componentei principale a justiției întrucât o simplă condamnare penală la pedeapsa amenzii

fără posibilitatea executării pedepsei din lipsă de bunuri în patrimoniul persoanei condamnate penal, creează doar sentimentul de inutilitate a justiției”.

II. Observații

1. În ceea ce privește pct.2 al inițiativei legislative referitoare la modificarea art. 249 alin. (6) din *Legea nr.135/2010* prin care „*cererea se adresează procurorului, judecătorului de cameră preliminară sau instanței de judecată, după caz*”, considerăm că este superfluă, având în vedere că prevederile art. 249 alin. (1) din *Legea 135/2010 Codul de procedură penală* stabilesc deja competența de dispunere a măsurii în sarcina procurorului, judecătorului de cameră preliminară sau instanței de judecată, ceea ce este de la sine înțeles că cererea în acest sens se va depune la unul dintre aceste organe, în funcție de faza procesuală în care se află cauza.

Menționăm faptul că textul nu a generat probleme de interpretare, fiind receptat în mod neechivoc în literatura de specialitate, astfel încât amendarea sa nu este necesară.

2. Referitor la intenția de reglementare a dreptului de a contesta soluția organului judiciar prin care a fost respinsă cererea părții civile de instituire a măsurii asigurătorii, menționăm că *de lege lata*, potrivit art. 250 și 250¹ din *Legea 135/2010*, există posibilitatea de contestare doar a ordonanței /încheierii prin care a fost luată măsura asiguratorie, precum și a modului de aducere la îndeplinire a acesteia din urmă.

Ca atare, în lipsa unei dispoziții legale care să consacre posibilitatea contestării și a ordonanței încheierii prin care cererea de luare a măsurii asigurătorii a fost respinsă, o astfel de cerere va fi catalogată drept inadmisibilă.

În acest context, fără a constitui o necesitate, apreciem că adoptarea unei soluții legislative care să permită contestarea deciziei de respingere a cererii de luare a măsurii asigurătorii reprezintă un aspect de oportunitate aflat în marja de apreciere a legiuitorului.

Cu toate acestea, trebuie precizat faptul că inclusiv în prezent ordonanța procurorului prin care a fost respinsă cererea părții civile în acest sens poate fi atacată, la procurorul ierarhic superior, pe calea plângerii împotriva măsurilor și actelor de urmărire penală (art. 336 și

următoarele C.proc.pen.), motiv pentru care apreciem că raționamentul expus în favoarea soluției legislative propuse nu este aplicabil și pentru faza de urmărire penală. Drept urmare, modificările intenționate pentru art. 249 alin. (1), preconizatele alineate (6¹) și (6²) ale aceluiași articol, precum și modificarea art. 250 alin. (1) nu își pierd utilitatea.

3. Prin completarea propusă la art. 249 alin. (6³) de la pct.3 al inițiativei legislative cu privire la caracterul nepublic al dispunerii măsurii, menționăm că raționamentul invocat în sprijinul acestei intenții de reglementare se referă, pe de o parte, la celeritatea procedurii de dispunere a măsurii asigurătorii (prin înlăturarea timpului pierdut în vederea comunicării citației) și, pe de altă parte, la evitarea riscului ca persoana vizată de măsura asiguratorie să ia cunoștință despre posibilitatea dispunerii măsurii și astfel să procedeze între timp la ascunderea, distrugerea, înstrăinarea sau sustragerea de la urmărire a bunurilor.

Soluția legislativă propusă este similară:

- procedurii corelative de luare a măsurilor asigurătorii din legislația procesual civilă (*art.953 din Legea 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată cu modificările ulterioare*),

- procedurii de dispunere din faza de urmărire penală, ca urmare a caracterului nepublic inerent acestei faze procesuale (*art.285 alin. (2) al Legii nr.135/2010 privind Codul de procedură penală, cu modificările și completările ulterioare*),

- procedurii de dispunere a percheziției domiciliare (*art.158 alin. (5) și (11) din Legea nr.135/2010 privind Codul de procedură penală, cu modificările și completările ulterioare*).

În acest context, apreciem, că adoptarea unei astfel de soluții legislative reprezintă un aspect de oportunitate aflat în marja de apreciere a legiuitorului.

4. În considerarea aceluiași raționament (a se vedea pct. 3), apreciem caracterul justificat al prevederilor art. 249 alin. (6⁴) prevăzute la pct.3 din inițiativa legislativă, prin care se propune „ca încheierea prin care s-a dispus luarea măsurii asigurătorii să se comunice inculpatului părți civile odată cu aducerea la îndeplinire a măsurii.”

Considerentele privind oportunitatea soluției legislative sunt aplicabile, deopotrivă, și de această dată, cu mențiunea că - pentru

acuratețea și suplețea reglementării (inclusiv din perspectiva anterior propusului alin. (6²)) - ar putea fi analizată posibilitatea ca textul să aibă un cuprins similar următoarei formulări: „*ordonanța sau, după caz, încheierea prin care s-a dispus asupra măsurilor asigurătorii se comunică părții civile de îndată, iar suspectului, inculpatului și, după caz, părții responsabile civilmente sau altei persoane interesate la data aducerii la îndeplinire a acestora.*”

III. Punctul de vedere al Guvernului

Parlamentul va decide cu privire la oportunitatea adoptării acestei inițiative legislative.

~~Cu stimă,~~

~~Ion-Măcelariu~~
ION-MĂCELARIU
PRIM-MINISTRU

Domnului senator Nicolae-Ionel CIUCĂ
Președintele Senatului